

Nr 100.

Av herr **Johnsson** i Kastanjegården m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anvisande av medel till bidrag till standardiseringsverksamheten.

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t under tionde huvudtiteln (punkt 49) föreslagit riksdagen att till bidrag till standardiseringsverksamheten för budgetåret 1948/49 anvisa ett anslag av 400 000 kronor. Av detta anslag avses att disponeras för standardiseringsverksamhet på jordbrukets och trädgårdsodlingens område sammanlagt 8 500 kronor, därav 5 000 kronor för standardiseringsverksamhet på jordbrukstekniska institutets arbetsområde och 3 500 kronor för trädgårdsnäringsens standardiseringskommitté.

Sedan flera år tillbaka ha ansträngningar vidtagits från olika håll för att söka höja matpotatisens kvalitet. Framför allt torde det i de större samhällena ofta vara svårt att anskaffa förstklassig potatis. En bättre kvalitet på matpotatisen skulle uppenbarligen betyda en fördel för konsumenterna med hänsyn till den betydelse potatisen har i kosthållet både som kalori- och vitaminkälla. En utökad kännedom bland såväl producenter som konsumenter om de faktorer, som i första rummet äro avgörande för den saluförda matpotatisens kvalitet, får anses utgöra en grundförutsättning för att höja kvaliteten på den vara, som nu genomsnittligt marknadsföres. I detta sammanhang må erinras om lantbruksstyrelsens nu gällande cirkulär av den 23 december 1943, nr 12, med allmänna regler till vägledning vid handeln med matpotatis.

Jämväl inom Sveriges standardiseringskommission ha matpotatisens kvalitetsfrågor ägnats uppmärksamhet. I december 1941 fastställdes således av standardiseringskommissionen — efter förberedande behandling av en inom kommissionen då verksam kommitté för standardisering av potatis — en provisorisk svensk standard för svenskodlad matpotatis, upptagande bestämda kvalitetsvillkor för sådan potatis, som skulle få försäljas under användning av standardiseringskommissionens varumärke. I dessa bestämmelser ha under årens lopp vidtagits vissa på erfarenheten grundade förändringar, och nu gällande bestämmelser ha fastställts i mars 1944. Desamma äro alltjämt av provisorisk karaktär. En betydande fördel med dessa standardiseringsbestämmelser torde få anses vara, att desamma innebära enhetliga kvalitetsfordringar för hela landet.

Tillkomsten av de nämnda standardiseringsbestämmelserna hälsades inom vida producent- och konsumentkretsar med stor tillfredsställelse, då man förväntade, att härigenom en mera allmän förbättring av den svenska matpotatiskvaliteten skulle bli följden. Så torde också i viss omfattning ha blivit fallet. Det synes emellertid angeläget att bland såväl producenter som konsumenter sprida ytterligare upplysning om standardiseringsverksamheten på potatisområdet för att söka få fram större partier standardiserad vara i marknaden. Fortsatt utredningsarbete rörande lämpligaste standardiseringsnormer m. m. synes likaså önskvärt, speciellt som det här är fråga om standardiseringsverksamhet på ett område, som får betraktas som ganska besvärligt och samtidigt långsiktigt.

Under återopande av det ovan anförda hemställa vi,

att riksdagen vid behandling av tionde huvudtiteln i årets statsverksproposition måtte besluta att, utöver det anslag, riksdagen kan komma att bevilja till bidrag till standardiseringsverksamheten, förorda, att ett särskilt anslag å 8 000 kronor anvisas Sveriges standardiseringskommission för utrednings- och upplysningsverksamhet i fråga om standardisering av matpotatis.

Stockholm den 20 januari 1948.

Per A. Johnsson
i Kastanjegården.

Gust. Nilsson
i Göingegården.

Sam. B. Norup.

Nils Persson.

And. Stjärne.

Rudolf Boman
i Kieryd.

Nestor Hammarlund.

Edvin Jacobsson
i Igelsbo.
